

Tilfælde, at den høitærede nuværende Indenrigsminister Jngenting har forsømt, idet han strax ved denne Samlings Begyndelse, kort efter at han var bleven Minister, har forelagt Thinget dette Forslag. At det er fremtraadt nu paa Finantsloven og ikke i en særlig Lov hidrører ganske simpelt derfra, at der her ikke er Tale om Expropriation eller andre saadanne Bestemmelser, som skulde opføres paa en særlig Jernbanelov, og jeg ser ikke nogen Grund, hvorfor ikke Udvidelsen af Kjøbenhavns Banegaard ligesaavel som alle andre Banegaardsudvidelser kan opføres paa Finantsloven. Naar det ærede Medlem i Gaar udtalte den Formening, at man i Nødsfald hellere maatte lade det gaa til det Tidspunkt, da et Par Tog løbe paa hinanden, en Snes Menninger blive mæfede osv., da' tror jeg riaticnos, at den Ansuelse ikke fortjener Billigelse i dette Thing, jeg tror, at man her maa være enig om, at man i Tide bør forebygge noget Saadant. Jeg vil derfor paany tillade mig at anbefale Thinget at gaa ind paa det foreliggende Forslag. Da den høitærede Indenrigsminister har udtalt, at han, dersom Forslaget nu bliver forkastet paany, vil bringe det frem ved 3die Behandling, skal jeg tillade mig med det Samme, jeg har Ordet, at gjøre en enkelt lille Henstilling til den høitærede Minister angaaende en Sag som ganske vist kun angaar et underordnet Punkt, men netop fordi det er et underordnet Punkt, vil der maasse let kunne tages Hensyn dertil, allerede inden Forslaget bringes frem. Det hedder nemlig i Anmærningerne: „Efter alle fire Projetter skal derhos den nuværende Overforsel ved Bodrossvei aflægges, og denne Veiføres paa den søndre Side af Banen til et Punkt ud for Blaagaardsgade, hvor den føres saavel over Vestbanen som over Nordbanen ved en Viadukt hen til Ladegaardsveien“. Det er vanskeligt at se, hvad der egentlig for Jernbanens Bedkommende vindes ved en saadan Forlæggelse. Om Veien overstjærer Jernbanen nogle hundrede Alen nærmere eller fjernere fra Byen, synes ikke at være af særlig stor Betydning for Jernbanen. Derimod vil det ganske vist være en sølelig Ulempe for hele Trafikken, som gaar mellem Nørre- og Vesterbro, om en saadan Forlæggelse finder Sted, thi Bodrossvei i Forbindelse med Gaderne paa den anden Side af Ladegaardsaaen, som danner dens Fortsættelse, Eraldsgade, Væfsgade og Baggesensgade er udenfor Søerne den nærmeste og korteste Forbindelse mellem Nørrebro og Vesterbro, og den

her paatænkte Forlæggelse vilde gjøre Veien betydelig længere for Trafikken. Jeg tror, som sagt, at det er Noget, som næppe er nødvendigt, og jeg tillader mig i ethvert Tilfælde lærlig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa dette Punkt.

C. Sage: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) har i Dag ligesom i Gaar havt Banskelihood ved at opfatte, hvad jeg har sagt. Jeg misbilliger i Realiteten det Forslag, Regjeringen har stillet, idet jeg anser det for at være en forholdsvis meget dyr og samtidig en uhenfigtsmæssig Foranstaltning, efter som den dog ikke vil være fyldestgjørende. Min Hovedanke mod den høitærede Ministers Forslag er dog den, at han ikke efter de Forhandlinger, som fandt Sted her i Thinget for to Aar siden, har foretrukket at stille Forslag om de mindre væsentlige Foranstaltninger, hvorom der i det Hele var Enighed. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds gjorde den Gang aldeles ligesom jeg gjældende, at det, der kunde gjøres strax, var de 3 foreløbige Foranstaltninger, at flytte Mastinvarlstederne bort fra dets nuværende Plads paa Hovedbanegaarden, at anlægge en Station ved Nørrebro og at anlægge et lille Stykke Forbindelsesbane mellem Nord- og Vestbanen. Om disse tre Ting var man i alt Væsentligt enig, baade Landstinget og Folkethinget, og — jeg gjentager det — skulde der fra den høitærede Ministers Side overhovedet stilles noget Forslag paa Finantsloven, vilde det have været rimeligt, om han havde foreslaaet disse tre Foranstaltninger, som der var Udfigt til at sætte igjennem, i Stedet for at komme med et Forslag, som han kunde sig selv, at han ikke har nogen som helst Udfigt til at faae vedtaget. Dette er min Hovedanke, som det forekommer mig, at det ærede Medlem, hvis han havde stillet sig paa et uhildet Standpunkt eller blot paa samme Standpunkt som for to Aar siden, maatte have kunnet slutte sig til. Søvrigt tager det ærede Medlem fuldstændig feil, naar han anser det for givet, at disse Foranstaltninger ikke ville komme til at kræve nogen Expropriation. Naar han siger det, kan han ikke have læst Anmærningerne igjennem. Det hedder nemlig der angaaende visse Arealer, som der er Tale om at erhverve til Udvidelsen af Banegaarden, at „disse Arealer forventes ligeledes erhvervede ved mindelig Overenskomst med Eierne, og Forhandlinger herom ere, for saa vidt angaar de Kommunen tilhørende Arealer, alt indledede. For saa vidt mindelig Overenskomst om Erhvervelsen mod Forventning ikke skulde kunne opnaas, vil den fornødne